

S Y L A B U S

Nazwa programu kształcenia: WH-KK-O-II-S-18/19Z					
Moduł: Dyscypliny nauk o poznaniu					
Nazwa przedmiotu: psychopatologia procesów poznawczych (KIERUNKOWE)				Kod przedmiotu: 8.1WH42AIIJ119_17S	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: Uniwersytet Szczeciński					
Nazwa kierunku: kognitywistyka komunikacji					
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil kształcenia: ogólnoakademicki		Specjalność:	
Status przedmiotu / modułu: fakultatywny			Język przedmiotu / modułu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin	Forma zaliczenia	ECTS
2	3	konwersatorium	30	ZO	4
Razem			30		4
Koordynator przedmiotu / modułu:		dr MAŁGORZATA KULIK			
Prowadzący zajęcia:					
Cele przedmiotu / modułu:		Zapoznanie studentów z podstawowymi terminami z zakresu psychopatologii procesów poznawczych i umiejętność operowanie nimi w dyskusji. Przekazanie wiedzy teoretycznej z zakresu zaburzeń spostrzegania, uwagi i funkcji wykonawczych, pamięci, myślenia, poznania społecznego. Przekazanie wiedzy praktycznej z zakresu wspierania osób bliskich (dziecko, dorosły) z takimi zaburzeniami jak: ADHD, zaburzenia ze spektrum autyzmu, choroba Alzheimera, demencja.			
Wymagania wstępne:		Podstawowa wiedza z zakresu kognitywistyki i psychologii poznawczej.			
EFEKTY KSZTAŁCENIA					
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu	Odniesienie do efektów dla programu	Odniesienie do efektów dla obszaru
wiedza	1	EP1	charakteryzuje problematykę badawczą i metodologię omawianą na zajęciach dyscypliny nauk o poznaniu, wymienia i charakteryzuje jej główne nurty i teorie	K_W02	H2A_W03 S2A_W05
	2	EP2	wyciąga wnioski z lektury artykułów badawczych z zakresu dyscypliny omawianej na zajęciach, streszcza przedstawiane w nich propozycje teoretyczne, rozpoznaje ich argumenty i założenia	K_W09	H2A_W06
	3	EP3	wymienia i charakteryzuje zasady konstrukcji tekstu naukowego, w tym zasady wykorzystania wyników badań innych autorów	K_W11	H2A_W08

umiejętności	1	EP4	wyszukuje, porządkuje, analizuje i ocenia informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych, wyprowadza z nich wnioski, konstruuje na ich podstawie krytyczne sądy	K_U01	H2A_U01
	2	EP5	dyskutuje na tematy należące do pola badawczego omawianej na zajęciach dyscypliny, argumentuje w sposób formalnie poprawny i merytorycznie trafny, ocenie krytycznie trafność i przydatność zastanych poglądów, konstruuje syntetyczne opracowania	K_U07	H2A_U06 S2A_U06
	3	EP6	przygotowuje prace pisemne i wystąpienia ustne na temat zagadnień należących do pola badawczego omawianej na zajęciach dyscypliny	K_U11	H2A_U09 H2A_U10 S2A_U09
kompetencje społeczne	1	EP7	jest zorientowany na poszerzanie zakresu posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności, chętnie inspiruje proces dokształcania się u siebie i u innych	K_K01	H2A_K01
	2	EP8	zachowuje otwartość na nowe idee oraz ostrożność i krytycyzm w formułowaniu opinii, docenia opinie eksperckie oparte na wynikach badań naukowych	K_K02	H2A_K01
	3	EP9	chętnie angażuje się w dyskusję, wykazuje odpowiedzialność za jej jakość, przestrzega zasad racjonalnej argumentacji, jest wrażliwy na społeczne i kulturowe zagrożenia związane z ich łamaniem	K_K11	H2A_K06 S2A_K05
TREŚCI PROGRAMOWE				Semestr	Liczba godzin
Przedmiot: psychopatologia procesów poznawczych					
Forma zajęć: konwersatorium					
1. Psychopatologia jako nauka. Dlaczego wiedza z zakresu psychopatologii może się przydać nie tylko psychologom?				3	2
2. Naukowe i potoczne rozumienie kategorii zdrowie psychiczne, choroba psychiczna, zaburzenie psychiczne, zaburzenie zachowania.				3	2
3. Psychopatologia w kulturze i sztuce.				3	4
4. Zaburzenia funkcji poznawczych ? definiowanie, charakter, charakterystyka.				3	1
5. Kolokwium				3	1
6. Zaburzenia spostrzegania ? złudzenia, agnozje, halucynacje.				3	3
7. Zaburzenia uwagi i funkcji wykonawczych. Wsparcie osób z zaburzeniami koncentracji uwagi na przykładzie ADHD.				3	4
8. Zaburzenia pamięci - ilościowe i jakościowe. Wsparcie osób z zaburzeniami pamięci na przykładzie osób z demencją bądź chorobą Alzheimera.				3	4
9. Zaburzenia myślenia.				3	2
10. Zaburzenia poznania społecznego. Wsparcie osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.				3	4
11. Kolokwium.				3	1
12. Profilaktyka zaburzeń procesów poznawczych - prawda czy mit.				3	2
Metody kształcenia	wykład konwersatoryjny, analiza tekstów z dyskusją, opracowanie projektu				
Metody weryfikacji efektów kształcenia					Nr efektu kształcenia z sylabusa
	KOLOKWIMUM				EP1,EP2
	PROJEKT				EP3,EP4,EP5,EP6,EP7,EP8,EP9

Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia konwersatorium jest (a) obecność na zajęciach, (b) uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego wiedzę z zajęć i wiedzę z zalecanej literatury oraz (c) uzyskanie pozytywnej oceny za projekt zaliczeniowy. Oceną końcową z przedmiotu (ocenę koordynatora) jest ocena z konwersatorium.			
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu			
	Oceną końcową z przedmiotu (ocenę koordynatora) jest ocena z konwersatorium. Ocenę z konwersatorium wylicza się na podstawie średniej arytmetycznej ocen z kolokwium i za projekt. Ocenę z kolokwium wylicza się na podstawie uzyskanych punktów wg następującej skali, biorąc pod uwagę wartości procentów w zaokrągleniu: bdb (95-100% maksymalnej liczby punktów), db+ (90-94% maksymalnej liczby punktów), db (80-89% maksymalnej liczby punktów), dst+ (70-79% maksymalnej liczby punktów), dst (60-69% maksymalnej liczby punktów), ndst (poniżej 60% maksymalnej liczby punktów). Ocenę za projekt wylicza się na podstawie uzyskanych punktów wg następującej skali, biorąc pod uwagę wartości procentów w zaokrągleniu: bdb (95-100% maksymalnej liczby punktów), db+ (90-94% maksymalnej liczby punktów), db (80-89% maksymalnej liczby punktów), dst+ (70-79% maksymalnej liczby punktów), dst (60-69% maksymalnej liczby punktów), ndst (poniżej 60% maksymalnej liczby punktów).			

Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	psychopatologia procesów poznawczych		Nieobliczana	
	3	psychopatologia procesów poznawczych [konwersatorium]	zaliczenie z oceną		

Literatura podstawowa	Cierpiałkowska, L. (2009): Psychopatologia, Warszawa: SCHOLAR
	Frith, U. (2008): Autyzm. Wyjaśnienie tajemnicy, Gdańsk: GWP
	Jagodzińska, M. (2008): Psychologia pamięci, Gliwice: Helion
	Parnowski, T. (red.) (2010): Choroba Alzheimera, Warszawa: PZWL
	Thomson, J. (2013): Specjalne potrzeby edukacyjne, Warszawa: WN PWN
	Winczura, B. (2008): Dziecko z autyzmem. Terapia deficytów poznawczych a teoria umysłu, Kraków: Impuls

Literatura uzupełniająca	Kołakowski, A. (2007): ADHD - zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców, Gdańsk: GWP
	Pluta, A. (2012): Mechanizmy poznawcze teorii umysłu, Roczniki Psychologiczne, 15(1), 7-27
	Randall, P., Parker, J. (2010): Autyzm. Jak pomóc rodzinie, Sopot: GWP

NAKŁAD PRACY STUDENTA

	Liczba godzin
Zajęcia dydaktyczne	30
Udział w egzaminie/zaliczeniu	4
Przygotowanie się do zajęć	10
Studiowanie literatury	20
Udział w konsultacjach	16
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	10
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	10
Inne	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	100
Liczba punktów ECTS	4